

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i förordningen (2017:504) om internationellt polisiärt samarbete

SFS 2024:991

Publicerad
den 12 november 2024

Utfärdad den 7 november 2024

Regeringen föreskriver¹ i fråga om förordningen (2017:504) om internationellt polisiärt samarbete

dels att 1 kap. 1 och 2 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas ett nytt kapitel, 10 kap., av följande lydelse.

1 kap.

1 § I denna förordning finns bestämmelser om polisärt samarbete mellan Sverige och andra stater.

Bestämmelserna i 2–8 kap. ansluter till lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete.

2 §² I förordningen avses med

– Schengenkonventionen: konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985,

– avtalet med Danmark: avtalet av den 6 oktober 1999 mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering om polisiärt samarbete i Öresundsregionen,

– Prümrådsbeslutet: rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet,

– Atlasrådsbeslutet: rådets beslut 2008/617/RIF av den 23 juni 2008 om förbättrat samarbete i krissituationer mellan Europeiska unionens medlemsstaters särskilda insatsgrupper,

– avtalet med Norge: avtalet av den 4 september 2018 mellan Sveriges regering och Norges regering om ömsesidigt bistånd mellan polisens särskilda insatsgrupper i krissituationer,

– CBE-direktivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott, i den ursprungliga lydelsen,

– VIS-rådsbeslutet: rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/977 av den 10 maj 2023 om informationsutbyte mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och om upphävande av rådets rambeslut 2006/960/RIF, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2020:82.

– avtalet med USA: avtalet av den 16 december 2011 mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering om ett förstärkt samarbete för att förebygga och bekämpa brottslighet,

– Eurodacförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 om inrättande av en Europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa, i den ursprungliga lydelsen, och

– informationsutbytesdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/977 av den 10 maj 2023 om informationsutbyte mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och om upphävande av rådets rambeslut 2006/960/RIF, i den ursprungliga lydelsen.

10 kap. Uppgiftsutbyte enligt informationsutbytesdirektivet

Tillämpningsområde

1 § Detta kapitel är tillämpligt på informationsutbyte enligt

– informationsutbytesdirektivet, och
– rådets beslut 2007/845/RIF av den 6 december 2007 om samarbete mellan medlemsstaternas kontor för återvinning av tillgångar när det gäller att spåra och identifiera vinning eller annan egendom som härrör från brott, här benämnt rådsbeslutet.

Termer och uttryck

2 § Med utländsk brottsbekämpande myndighet avses en utländsk myndighet som är

1. behörig brottsbekämpande myndighet enligt informationsutbytesdirektivet, eller
2. nationellt kontor för återvinning av tillgångar enligt rådsbeslutet.

Andra termer och uttryck i detta kapitel har samma betydelse som i informationsutbytesdirektivet.

Svensk nationell kontaktpunkt

3 § Polismyndigheten är svensk nationell kontaktpunkt enligt informationsutbytesdirektivet.

Polismyndigheten ska föra statistik över informationsutbytet och upprätta en förteckning över de språk som myndigheten kan utbyta information på.

Svenska behöriga brottsbekämpande myndigheter

4 § Svenska behöriga brottsbekämpande myndigheter enligt informationsutbytesdirektivet är

– Polismyndigheten,
– Ekobrottsmyndigheten i den polisverksamhet som bedrivs vid myndigheten,
– Tullverket,
– Kustbevakningen, och
– Skatteverket i dess brottsbekämpande verksamhet.

Tillhandahållande av information efter begäran

5 § På begäran av en nationell kontaktpunkt eller av en utnämnd brottsbekämpande myndighet i en annan medlemsstat ska den svenska nationella kontaktpunkten lämna tillgänglig information som ska användas av mottagaren för att förebygga, upptäcka eller utreda brott.

Första stycket gäller inte om det finns skäl enligt 9 § att vägra ett utlämnande.

6 § På begäran av en nationell kontaktpunkt i en annan medlemsstat eller av en utländsk brottsbekämpande myndighet ska en svensk behörig brottsbekämpande myndighet lämna tillgänglig information som ska användas av mottagaren för att förebygga, upptäcka eller utreda brott.

Första stycket gäller inte om det finns skäl enligt 9 § att vägra ett utlämnande.

7 § En begäran enligt 5 eller 6 § ska besvaras så snart som möjligt och senast inom 7 dagar efter mottagandet.

En brådskande begäran enligt 5 § ska besvaras senast inom

– åtta timmar efter mottagandet om den rör direkt tillgänglig information, och

– tre dagar efter mottagandet om den rör indirekt tillgänglig information.

Polismyndigheten får meddela ytterligare föreskrifter om beräkningen av tidsfristen.

Tillhandahållande av information på eget initiativ

8 § Den svenska nationella kontaktpunkten eller en svensk behörig brottsbekämpande myndighet får på eget initiativ lämna tillgänglig information till en nationell kontaktpunkt i en annan medlemsstat eller en utländsk brottsbekämpande myndighet, om det finns skäl att anta att informationen kan vara av betydelse för att medlemsstaten ska kunna förebygga, upptäcka eller utreda ett brott.

Om informationen rör ett allvarligt brott är den svenska nationella kontaktpunkten och de svenska behöriga brottsbekämpande myndigheterna skyldiga att lämna ut informationen på eget initiativ.

Information ska inte lämnas ut om annat följer av 9 §.

Begränsningar i utlämnandet av information

9 § Information ska inte lämnas ut enligt 5, 6 eller 8 §, om det finns skäl att anta att ett utlämnande skulle kunna

1. inverka skadligt på Sveriges säkerhet,
2. skada en pågående förundersökning,
3. riskera en fysisk persons säkerhet, eller
4. i onödan skada en juridisk persons säkerhet.

Information ska inte heller lämnas ut enligt 5 eller 6 § eller 8 § första stycket, om

1. ett utlämnande skulle stå i strid med de krav som gäller för personuppgiftsbehandlingen, eller
2. informationen har tagits emot från ett annat land som inte har samtyckt till att den lämnas vidare.

Den svenska nationella kontaktpunkten ska också avslå en sådan begäran om information enligt 5 § som inte uppfyller de krav som följer av artikel 4 i informationsutbytesdirektivet.

En begäran om information enligt 5 eller 6 § får avslås, om den avser information om en gärning som inte motsvarar ett brott i Sverige eller som motsvarar ett brott för vilket svensk rätt föreskriver högst ett års fängelse.

En begäran som är oklar får avslås först sedan ett klagörande har begärts.

Begäran om information

10 § Den svenska nationella kontaktpunkten får begära information från en nationell kontaktpunkt i en annan medlemsstat eller en utländsk brottsbekämpande myndighet, om det finns skäl att anta att det i den medlemsstaten finns tillgänglig information som är nödvändig för att upptäcka, förebygga eller utreda brott.

Polismyndigheten får meddela ytterligare föreskrifter om innehållet i en begäran som skickas till en nationell kontaktpunkt i en annan medlemsstat.

11 § En svensk behörig brottsbekämpande myndighet får begära information från en utländsk brottsbekämpande myndighet, om det finns skäl att anta att det i den medlemsstaten finns tillgänglig information som är nödvändig för att upptäcka, förebygga eller utreda brott.

Kopior till de nationella kontaktpunkterna

12 § Vid utlämnande av information enligt 5, 6 och 8 §§ och vid begäran om information enligt 10 och 11 §§ ska en kopia av informationen eller begäran samtidigt skickas till den svenska nationella kontaktpunkten eller en nationell kontaktpunkt i en annan medlemsstat enligt artikel 5, 7 eller 8 i informationsutbytesdirektivet.

Språk

13 § En begäran om information och information som lämnas ut på eget initiativ ska översändas på något av de språk som finns uppförda på den mottagande medlemsstatens språkförteckning.

Svar på en begäran om information ska lämnas på det språk som begäran översändes på.

Bemyndigande

14 § Polismyndigheten får meddela föreskrifter om verkställigheten av bestämmelserna i detta kapitel.

Denna förordning träder i kraft den 12 december 2024.

På regeringens vägnar

JOHAN FORSSELL

Robert Tischner
(Justitiedepartementet)